

δὲ αἰσχρᾶς, εἴπερ, ἔνεκα, εἴθ' ὡς αὐτοῦ τιθέμενος εἴθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὅν, ἵς οὐκ ἄξιος ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. **345** εὶ μὲν οὖν ἐκ τῆς μιᾶς συννουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονεν, τάχ' ἀν εἴη, γέγονεν δ' οὖν ὅπως, ἵττω Ζεύς², φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ 5 ὡς εἶπόν τε ἐγὼ καὶ ἄπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὑρεῖν ὅπῃ ποτὲ γέγονεν, τίνι πότ' αἰτίᾳ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον πλεονάκις τε οὐ διεξῆμεν· πό-
τερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἄπαξ οὗτος εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἴκανῶς 10 οἴδεν, εἴτε αὐτὸς εὑρὼν ἥ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἑτέρων, ἥ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα, ἥ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὅντως οὐκ ἀν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εὶ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμπολν Διονυσίου κυριώτεροι ἀν εἰεν κριταί· εὶ δὲ εὑρηκέναι 15 ἥ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας, πῶς ἄν, μὴ θαυμαστὸς ὅν ἄνθρωπος, τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὗτος ο εὐχερῶς ἡτίμασέν ποτ' ἄν; πῶς δ' ἡτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ³ ἄν.

Οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα ἐῶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκέτ' εἴα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος 20 τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος ἀλλὰ τοῦ νίέος, ὅν- τος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ μὲν δὴ πεπραγ- D μένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὗτοι γενο- μένων ἐωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσο- φίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλούμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἥδη τότε 25 καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλ- λον ἥ ἐμαντῷ τε καὶ τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθ- μὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν (Od. 12, 428),

ὅφρ² ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρονβδιν,

E